

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato Sancto. De septimo Christi verbo. Pater in manus tuas commendo
spiritum meum. De descensu ad inferos, de corporis sepultura. Et de
postrema renuntiatione, quæ est libertatis. Nemo liberior, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

go ingredi in illam requiem, ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Vide locum ubi & valde perpendi hæc possunt, Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit cælos Iesum filium Dei, teneamus Confessionem. Penetravit cælos, id est, quasi vi & violentia facta irrupit in cælos, quia certe non aliter eò pervenit quam pugnando; Unde & facile est cõ-

cludere, neque nos aliter perventuros. Atque idcirco, teneamus Confessionem, id est, quod scimus, exequamur. Pugnemus sicut scimus esse pugnandum. Quod proponitur faciendum, sic revera fiat. Tene quod habes, ut nemo Apoc. 3. accipiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei. Sic æterna firmatur salus.

SABBATO SANCTO. DE SEPTIMO CHRISTI VERBO.

Pater, in manus tuas, commendo spiritum meum. Luc. 23.

DE DESCENSU AD INFEROS: DE CORPORIS SEPULTURA: AC DE
POSTREMA RENUNTIATIONE, QUÆ EST LIBERTATIS.

Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. Ps. 87.

VERITAS PRACTICA.

Nemo liberior quàm qui minus est liber.

SENSVS & Ratio est, quod is minus liber esse dicitur, qui sic renuntiat sua libertati, ut sibi non putet esse liberum ea revocare quibus eum Christo renuntiavit.

Sed nemo liberior, qua libertate Christus nos liberavit, quàm qui sic renuntiat sua libertati.

Ergo nemo liberior quàm qui minus est liber, ac proinde addenda est aliis hæc Renuntiatio nostræ libertatis, ut illa libertate Christi, sumus perfectè liberi.

I. P U N C T U M.

SIC nobis hodie Christus Dominus proponitur mortuus, ut tamen morientis postremum verbum audiamus, & videamus quàm præclare jam antè factas abnegationes, hac postrema renuntiatione, quæ tali verbo continetur, confirmet; Cùm enim dicit se in manus Patris spiritum suum commendare, perinde est ac si diceret, se illi animam suam ita committere & abdicare, ut, quidquid de illa velit statuere, statuat; Si ad cælos vocare velit, aut inferos, liberandis inde iustis demittere, se perinde paratum. Si separatam à corpore velit abesse diutius, aut ad corpus quamprimum remigrare; præsto est ad utrumque. Si cùm resurrexerit, pauci an mul-

Haynesius Pars 2.

ti credant; hoc fiat, Pater, quod fuerit placitum antè te. Quod certè est abnegationis generis excellentissimum, & quo antè factæ renuntiationes tam apertè confirmantur, quàm manifestè apparet se Christum exuere sua quodammodo libertate revocandi illud, & resumendi quod exiit, nisi quantum Deo Patri placuerit.

Et re ipsa sic præstitit, quod verbo dixit, nã statim ut anima de corpore exiit, descendit, volente Patre, ad eam Inferiorum partem, ubi Iustorum animæ detinebantur, expectantes beatam illam spem & adventum gloria magni Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi. O quale iustis gaudium! quale dæmonibus & damnatis supplicium! Expende vehementius. Sic suum etiam corpus Divinæ reliquit providentiæ: à ut ut remaneret in cruce diutius, aut ut quantocyus inde extraheretur, ac sepultura mandaretur. At verò contemplare, ut Deus providit homines, qui hoc tam debito pietatis officio defungantur. Perpende omnia singillatim, ut deponunt sacrum Corpus, ut depositum tradunt dolentissimæ Matri, ut ille dilectus Discipulus cæterique circumstantes desigunt in plagas oculos, admirantur, lamentantur, & aliis moventur affectibus, qui facilius cogitari possunt quàm exprimi; ac tandem ut sepelitur & in monumento novo reponitur, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Quibus ita pro devotione recogitatis, cõ-

Et cõ-

considerationem devolves, ut intelligas sic spiritum tuum in manus Dei commendandum, sic universam illi libertatem offerendam & consecrandam; quasi jam non esses liber ut aliter facias quam statuisti in Domino, nec re ipsa magis tua libertate utaris quam si penitus uti non posses. Sic enim omnia rectè statuta eo firmius confirmabis, quòd te ab illis revocandis longius dimovebis; ut è contra etiam, nisi te quodammodo astringas & obliges ad illam firmitatem, citissime omnia evanescant. Neque verò quidquid gravius timeas ab illa obligatione, *Nam nunquam eris liberior & solutior, quam cum eris minus liber.*

Hoc attentius expendendum. Et Ratio jam satis manifesta ex dictis patebit adhuc clarius, si distinguas duplicem libertatem: una est naturalis de qua hoc primo puncto agitur, qua si velis, potes revocare sanctas illas renuntiationes, quas antè actis proximè diebus cum Christo sanctè formasti: quod nefas ne accidat longè fatius est huic, damnosæ libertati sic renuntiare, quasi deinceps non sit tibi liberum & integrum aliter agere, quam quod in Domino statuisti: perinde ac si fidem dedisses qua te obstructum putares, ut suprà dictum est de virtute in necessitatè commu-

Sabb.

Hobd. 2.

Quadr.

tanda. Et verò jam si seriò & constanter hanc tuæ libertatis renuntiationè profitearis, certe fatendum erit te minus esse liberum, quam si tua te non abdicasses libertate, atque adeo etiam quantò verius & plenius pravæ hujus libertatis usum à te abjeceris, tantò minus eris liber. Nonne id clarum & apertum? At nonne id statuis? nonne cum Davide dices, *Iuravi & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ?*

Ps. 118.

III. PUNCTUM.

SED nemo liberior quàm libertate Christus nos liberavit, quàm qui sic renuntiat suæ libertati.

Altera ex duabus propositis illa est libertas, qua per Christi gratiam & per constantè naturalem illius libertatis renuntiationem, de qua dictum est, sic liberi sumus à servitute peccati & pravorum affectuum, ut quod ait S. Leo, *Castigatis colluctationibus, quæ sunt inter utramque substantiam, animus, quem sub Dei gubernaculis constitutum, corporis sui decet esse rectorem, dominationis suæ obtineat dignitatem.* Idemque alibi: *si mens rectori suo subdita*

Serm. 4. in

Quadr.

Serm. 1.

serena voluptatis incitamenta calcaverit, ordinatissimum tenebit ratio principatum: quia tunc est vera pax, & vera libertas hominis, quando & caro animo iudice regitur, & animus Deo præsente gubernatur. Et rursum, *Cum caro, inquit, concupiscens adversus spiritum spirituali cupiditate superatur, tunc libera obtinetur sanitas, & sana libertas: ut & caro mentis iudicio, & mens Dei regatur auxilio.*

Hac itaque sancta libertate, ut vides, liber est, qui suæ alteri libertati, qua poterat servire vitis, renuntiavit: nam non modò suis se pravis affectibus exiit, sed neque hos unquàm resumendos proposuit: quo quidem proposito nihil opportunius ad illam Christianam libertatem stabiendam. Nec verò solum liber est; sed nemo illo liberior esse dicitur, quia cum illa sit verior & sanctior libertas, in qua se constanter permaniturum cum divina gratia statuit, nemo verè liberior, quàm qui sic liber est veriori & constantiori libertate. O quam verè Sapiens: *Os iustorum liberabit eos, nempe ore fit renuntiatio falsæ libertatis, & inde nascitur vera libertas.*

III. PUNCTUM.

NEMO est igitur illo liberior, quàm qui minus est liber qua libertate dictum est: Ac proinde si pergis imitari Christum in hac etiam renuntiatione voluntatis & libertatis tuæ, renuntia libens volensque; nec timeas ne quid decidat de pace & libertate tua. Eris quidem minus liber falsa & damnosa libertate: sed tanto eris liberior verâ & sanctâ, quam Christus attulit, libertate, quòd minus alia liber. Si vos, inquit, manseritis in sermone meo, verè discipuli mei eritis, & cognoscetis veritatem, & veritas liberabit vos. Omnis qui facit peccatum, servus est peccati. Servus autem non manet in domo in æternum, filius autem manet in æternum. Si ergo vos filius liberaverit, verè liberi eritis.

Joan. 8.

Accedet & alia similitudo cū Christo, qui cum esset mortuus & inter mortuos ageret, dicitur tamen inter eos liber, quatenus non sicut illi necessariò mortis vinculis tenebatur, ut qui proximè resurrecturus erat; ita ut mortuus quidem es humanis affectibus, sed in illa es morte liber, quatenus liberè & libenter sic mori velis & sic morientem vitam agere. *Quasi morientes & ecce vivimus.*

1. Cor. 6.

HÆC.

*HÆC est præterea ad sacram Communio-
nem & Paschalem solemnitate[m] aptissima
dispositio, sicut enim Pascha talis transitus
dicitur, ut non fiat remeatio ad locum unde
transit, sic plane anima si sic transit à vitiis
& ab affectionibus inordinatis ut illò non re-
deat, verè sacrum Pascha peregrisse dicenda
est, & non aliter. Sic sanctus Augustinus: Agi-
mus saluberrimum transitum, cum à diabolo
transimus ad Christum, & ab isto instabili seculo
ad eius fundatissimum regnum. Ideo quippe ad
Deum permanentem transimus ne cum mundo
transiente transeamus. Sic & S. Ambrosius:
Pascha transitus est à passionibus ad exercitia
virtutis. Itemque alibi: Pascha Domini quo-
tannis celebratur, hoc est, animarum transitus à
vitiis ad virtutem, à passionibus carnis ad gratiã
sobrietatis mentis, à malitia nequitiaque fermen-
to ad veritatem & sinceritatem regenerationis.
Sanctus denique Bernardus. In hac tam præci-
pua solemnitate, quid commendetur nobis, sedula
cogitatione pensemus. Nempe resurrectio, transi-
tus & transmigratio. Christus enim, fratres, non
recedit hodie sed resurrexit non rediit sed transit,
transmigravit non remeavit. Donique & ipsum,*

*quod celebramus Pascha, transitus non reditus
interpretatur: & Galilea, ubi videndus nobis
promittitur qui resurrexit, non remeationem so-
nat sed transmigrationem. Si post consummati-
onem crucis, in nostram hanc mortalitatem, & vi-
ta presentis ærumnas Christus Dominus revixisset,
ego eum fratres non transisse dicerem sed re-
diisse: non transmigrasse in sublimius aliquid, sed
ad statum remeasse priorem. Nunc autem quia
transit in novitatem vita, nos quoque, invitatur ad
transitum, vocat in Galilaam. Quæ plura ibi
sequuntur, in sequentem differuntur diem.*

*Tu verò interim ut ab una libertate tran-
seas in aliam, sicque constans permanes ut
nunquam relinças & immuteris, dic cum san-
cto Ignatio Fundatore Societatis Iesu: Suscipe In Exerc.
Domine universam meam libertatem: Accipe Spirit. 4.
memoriam, intellectum atque voluntatem om-
nem. Quidquid habeo, vel possideo, mihi largitus
es, id tibi totum restituo, ac tua prorsus voluntati
traño gubernandum. Amorem tui solum cum
gratia tua mihi dones, & arves sum satis, nec
aliud quidquam ultra posco.*

*Vide in 4. parte, Sabbato hebdomadæ 15.
& rota hebdomada 24.*

DISSANCTVS PASCHAE

S E U

DOMINICA RESURRECTIONIS

E T

DIES QUAM FECIT DOMINVS.

Surrexit, non est hic. Marci 16.

Surrexit Dominus verè. Luc. 24.

Fidelis sermo: Nam si mortui sumus, & convivemus. 2. Tim. 2.

VERITAS PRACTICA.

*Nemo cum Christo mortuus, qui cum ipso
non resurgat:*

*Nemo cum Christo resurgit, nisi qui cum ip-
so sit mortuus.*

*RATIO utriusque partis est, quod cum Christo
resurgere, sit hoc unum & idem, ac novam
cum illo vitam agere.*

*Sed nemo est cum Christo mortuus, qui hanc no-
vam cum illo non agat vitam: & nemo hanc*

*novã agit vitã, nisi qui cum ipso sit mortuus.
Ergo & utrumque verum quod proponitur, &
de utroque dici potest. Fidelis sermo, nam si
mortui sumus, & convivemus. Quod certè
est consolationis non modica: Si vero etiam
non sumus mortui, nec convivemus, nec re-
surgemus. Quod profecto parvendum est, cum
præcipuè tam pauci sunt qui verè sunt mortui.
Quid sequitur, nisi quod etiam tam pauci sunt
qui verè cum Christo resurgant? Quid porro
magis cavendum; & quid magis opportunum
quod consideretur, quam ex quibus sumus?*

H c 2

I. PUN.